*Δελτίο τύπου του Climate Intelligence Foundation (Clintel)*

## *Έκθεση Clintel: «The Frozen Climate Views of the IPCC - Οι δογματικές απόψεις του IPCC για το κλίμα»*

# Διεξοδική ανάλυση του Clintel αποκαλύπτει σοβαρά σφάλματα στην τελευταία έκθεση του IPCC

Άμστερνταμ, 9 Μαΐου 2023

** Το IPCC αποκρύπτει τα καλά νέα σχετικά με τις ζημιές από καταστροφές και τους θανάτους που σχετίζονται με το κλίμα*
** Το IPCC ισχυρίστηκε εσφαλμένα ότι η εκτίμηση της ευαισθησίας του κλίματος είναι πάνω από 2,5 °C, ενώ είναι πιο πιθανό να είναι κάτω από 2 °C*
** Το IPCC παραπλανά τους υπεύθυνους χάραξης πολιτικής εστιάζοντας σε ένα απίθανο χειρότερης-περίπτωσης σενάριο εκπομπών*
** Τα σφάλματα στην έκθεση AR6 είναι χειρότερα από αυτά που οδήγησαν στην έρευνα από το IAC το 2010*

**Το IPCC αγνόησε κρίσιμη αξιολογημένη βιβλιογραφία που δείχνει ότι οι κανονικοποιημένες ζημιές από καταστροφές έχουν μειωθεί από το 1990 και ότι η ανθρώπινη θνησιμότητα λόγω ακραίων καιρικών φαινομένων έχει μειωθεί κατά περισσότερο από 95% από το 1920. Το IPCC, επιλέγοντας εκλεκτικά στοιχεία της βιβλιογραφίας, κατέληξε σε αντίθετα συμπεράσματα, υποστηρίζοντας ότι οι ζημίες και η θνησιμότητα λόγω της ανθρωπογενούς κλιματικής αλλαγής έχουν αυξηθεί. Αυτά είναι δύο σημαντικά συμπεράσματα της έκθεσης *The Frozen Climate Views of the IPCC - Οι δογματικές απόψεις του IPCC για το κλίμα*, που δημοσιεύθηκε από το Ίδρυμα Clintel.**
**Η έκθεση 180 σελίδων είναι – από όσο γνωρίζουμε – η πρώτη σοβαρή διεθνής «αξιολόγηση» της Έκτης Έκθεσης Αξιολόγησης του IPCC. Σε 13 κεφάλαια, η έκθεση του Clintel δείχνει ότι το IPCC ξαναέγραψε την ιστορία του κλίματος, δίνει έμφαση σε ένα απίθανο χειρότερης-περίπτωσης σενάριο, έχει μια τεράστια προκατάληψη υπέρ των «κακών ειδήσεων» και κατά των «καλών ειδήσεων» και αποκλείει τις καλές ειδήσεις από την *Περίληψη για τους Υπεύθυνους Χάραξης Πολιτικής*.**
**Τα σφάλματα και οι προκαταλήψεις, που τεκμηριώνει το Clintel στην έκθεσή του, είναι πολύ χειρότερα από αυτά που οδήγησαν στην έρευνα του IPCC από το Interacademy Councel (IAC Review) το 2010.**
**Το Clintel πιστεύει ότι το IPCC πρέπει να αναμορφωθεί ή να διαλυθεί.**

Με την πρόσφατα δημοσιευμένη *Συνθετική Έκθεση* (*Synthesis Report*), το IPCC ολοκλήρωσε τον έκτο του κύκλο αξιολόγησης, ο οποίος αποτελείται από συνολικά επτά εκθέσεις. Μια διεθνής ομάδα επιστημόνων από το δίκτυο του Clintel ανέλυσε αρκετούς ισχυρισμούς από τις εκθέσεις της Ομάδας Εργασίας 1 (WG1) (Η Βάση της Φυσικής Επιστήμης) και της Ομάδας Εργασίας 2 (WG2) (Επιπτώσεις, Προσαρμογή και Ευπάθεια). Αυτό οδήγησε πλέον στην έκθεση «*Οι δογματικές απόψεις του IPCC για το κλίμα*».

Σε κάθε κεφάλαιο, η έκθεση του Clintel τεκμηριώνει προκαταλήψεις και λάθη στην ανάλυση του IPCC. Τα λάθη είναι χειρότερα στην έκθεση της Ομάδας Εργασίας 2 (WG2) από ό,τι στην έκθεση της Ομάδας Εργασίας 1 (WG1). Δεδομένης της πολιτικής σημασίας αυτού που είναι γνωστό ως «Ζημίες και Καταστροφές» (στις ετήσιες συνεδριάσεις COP οι χώρες επί του παρόντος διαπραγματεύονται δωρεές σε ένα Ταμείο Ζημιών και Καταστροφών), θα περίμενε κανείς μια διεξοδική επισκόπηση της σχετικής βιβλιογραφίας. Ωστόσο, το Clintel δείχνει ότι το IPCC έχει αποτύχει πλήρως σε αυτό το θέμα.

Για παράδειγμα, ένα άρθρο επισκόπησης του θέματος, που δημοσιεύθηκε το 2020, έδειξε ότι 52 από τα 53 άρθρα που υποβλήθηκαν σε αξιολόγηση και ασχολούνταν με τις «κανονικοποιημένες απώλειες από καταστροφές» δεν διαπίστωσαν αύξηση των ζημιών που θα μπορούσαν να αποδοθούν σε κλιματική αλλαγή. Το IPCC έδωσε έμφαση στη μοναδική μελέτη που ισχυριζόταν αύξηση των απωλειών. Η μελέτη αυτή είναι – όπως ήταν αναμενόμενο – εσφαλμένη, αλλά η επιλεκτική χρήση της από το IPCC υποδηλώνει ότι δεν μπόρεσαν να αντισταθούν στα συμπεράσματά της.

**Θάνατοι που σχετίζονται με το κλίμα**

«*Βρισκόμαστε σε έναν αυτοκινητόδρομο προς την κλιματική κόλαση*», δήλωσε πρόσφατα ο επικεφαλής του ΟΗΕ Γκουτιέρες. Ωστόσο, μια σε βάθος εξέταση των δεδομένων θνησιμότητας δείχνει ότι οι θάνατοι που σχετίζονται με το κλίμα βρίσκονται σε ιστορικά χαμηλά επίπεδα. Ο γνωστός οικονομολόγος Bjorn Lomborg δημοσίευσε αυτή τη σημαντική πληροφορία σε μια αξιολογημένη μελέτη το 2020, αλλά το IPCC, και πάλι, επέλεξε να την αγνοήσει.

Η στρατηγική του IPCC φαίνεται να είναι να κρύβει κάθε καλή είδηση σχετικά με την κλιματική αλλαγή και να δίνει έμφαση σε οτιδήποτε κακό.

**Διαγράφοντας την ιστορία του κλίματος**

Η έκθεση της Ομάδας Εργασίας 1 (WG1) επίσης δεν είναι απαλλαγμένη από προκαταλήψεις και παραπλανητικά συμπεράσματα. Η έκθεση [του Clintel] τεκμηριώνει προβλήματα σε κάθε κεφάλαιο. Το IPCC προσπάθησε να ξαναγράψει την ιστορία του κλίματος διαγράφοντας την ύπαρξη του λεγόμενου Θερμικού Μεγίστου του Ολόκαινου (ή Κλιματικό Βέλτιστο του Ολόκαινου), μια θερμή περίοδο μεταξύ 10.000 και 6.000 ετών πριν. Έχει εισαγάγει ένα νέο γράφημα τύπου «μπαστούνι του χόκεϊ», το οποίο είναι το αποτέλεσμα επιλεκτικών προσεγγίσεων. Και έχει αγνοήσει ανακατασκευές θερμοκρασίας που δείχνουν μεγαλύτερη μεταβλητότητα στο παρελθόν, όπως η καλά τεκμηριωμένη Μικρή Παγετώδης Περίοδος.

Το IPCC ισχυρίζεται ότι τις τελευταίες δεκαετίες παρατηρείται επιτάχυνση του ρυθμού ανόδου της στάθμης της θάλασσας. Το Clintel έχει αποδείξει ότι ο ισχυρισμός αυτός είναι εσφαλμένος, διότι το IPCC αγνοεί τη δεκαετή μεταβλητότητα της στάθμης της θάλασσας. Δείχνουμε επίσης ότι το εργαλείο του IPCC για μέτρηση της στάθμης της θάλασσας -που έγινε για πρώτη φορά διαθέσιμο - παρουσιάζει μια μυστηριώδη και απίθανη άνοδο το 2020.

**Κλιματική ευαισθησία**

Ο Καναδός οικονομολόγος Ross McKitrick έχει επισημάνει ότι όλα τα παγκόσμια κλιματικά μοντέλα που χρησιμοποιεί το IPCC δείχνουν υπερβολική θέρμανση στην τροπόσφαιρα, τόσο σε παγκόσμιο επίπεδο όσο και στους τροπικούς (όπου τα μοντέλα προβλέπουν ένα «καυτό σημείο» («hotspot»). Αυτό πιθανώς υποδηλώνει κάποια θεμελιώδη προβλήματα στον τρόπο με τον οποίο αυτά τα μοντέλα προσομοιώνουν το κλιματικό σύστημα.

Ένα «θεαματικό» αποτέλεσμα της έκθεσης του IPCC AR6 ήταν η αύξηση του κατώτατου ορίου του πιθανού εύρους της κλιματικής ευαισθησίας από 1,5 °C σε 2,5 °C, υποστηρίζοντας έτσι ότι οι χαμηλές τιμές για την κλιματική ευαισθησία είναι πλέον απίθανες. Η έκθεση του Clintel δείχνει ότι αυτή η αύξηση δεν είναι δικαιολογημένη. Η έκθεση Clintel υποδηλώνει ότι η παρατηρούμενη αύξηση της θερμοκρασίας και άλλα στοιχεία δείχνουν ότι ο πραγματικός αριθμός είναι πιο πιθανό να είναι κάτω από 2 °C παρά πάνω από 2,5 °C. Αυτό σημαίνει επίσης ότι δεν είναι δικαιολογημένη η βέλτιστη εκτίμηση για την ευαισθησία του κλίματος, η οποία σύμφωνα με το IPCC είναι 3 °C.

Επιπλέον, το IPCC είναι «εθισμένο» στο σενάριο με τις υψηλότερες εκπομπές, το λεγόμενο RCP8.5 (ή τώρα SSP5-8.5). Τα τελευταία χρόνια αρκετές μελέτες έχουν αποδείξει ότι αυτό το σενάριο είναι απίθανο και δεν πρέπει να χρησιμοποιείται για σκοπούς χάραξης πολιτικής. Βαθιά θαμμένο μέσα στην έκθεση της Ομάδας Εργασίας 1 (WG1), το IPCC αναγνωρίζει ότι αυτό το σενάριο έχει «χαμηλή πιθανότητα», αλλά αυτή η πολύ σημαντική παρατήρηση δεν τονίζεται στην *Περίληψη για τους Υπεύθυνους Χάραξης Πολιτικής*, οπότε αυτό το σημαντικό κοινό δεν έχει επίγνωση του ζητήματος. Το RCP8.5 είναι το σενάριο που αναφέρεται πιο συχνά στην έκθεση της IPCC.

**Η έρευνα από το IAC**

Το 2010, σφάλματα στην έκθεση της Ομάδας Εργασίας 2 (WG2) της Τέταρτης Αξιολόγησης οδήγησαν στην έρευνα του IPCC από το Interacademy Council (IAC). Η έρευνα αυτή συνέστησε, μεταξύ άλλων, ότι «η ύπαρξη ομάδων συγγραφέων με διαφορετικές απόψεις είναι το πρώτο βήμα για να διασφαλιστεί ότι λαμβάνεται υπόψη ένα πλήρες φάσμα εμβριθών απόψεων». Αυτή η σημαντική σύσταση εξακολουθεί να αγνοείται από το IPCC. Ακόμα χειρότερα, τεκμηριώνουμε ότι ο Roger Pielke Jr, ένας επιστήμονας με σημαντική εμπειρογνωμοσύνη σε αυτούς τους τομείς, θεωρείται από το IPCC κάτι σαν «Βόλντεμορτ» και αποφεύγουν σκόπιμα να αναφέρουν το έργο του ή ακόμα και το όνομά του. Αυτό οδηγεί σε μεροληπτικά συμπεράσματα.

**Μεταρρύθμιση**

Λυπούμαστε που καταλήγουμε στο συμπέρασμα ότι το IPCC έχει κάνει κακή δουλειά στην αξιολόγηση της επιστημονικής βιβλιογραφίας. Όλες οι χώρες βασίζονται στις εκθέσεις του IPCC για να υποστηρίξουν τις κλιματικές τους πολιτικές και τα περισσότερα μέσα ενημέρωσης εμπιστεύονται τυφλά τους ισχυρισμούς του. Η έκθεση του Clintel με τίτλο «*The Frozen Climate Views of the IPCC» (Οι δογματικές απόψεις της IPCC για το κλίμα)* δείχνει ότι αυτή η εμπιστοσύνη δεν είναι δικαιολογημένη.

Κατά την άποψή μας, το IPCC πρέπει να μεταρρυθμιστεί και να συμπεριλάβει ένα ευρύτερο φάσμα απόψεων. Η πρόσκληση επιστημόνων με διαφορετικές απόψεις, όπως ο Roger Pielke Jr και ο Ross McKitrick, να συμμετέχουν πιο ενεργά στη διαδικασία είναι ένα απαραίτητο πρώτο βήμα. Εάν, για κάποιο λόγο, η συμμετοχή διαφορετικών απόψεων είναι μη αποδεκτή, το IPCC θα πρέπει να διαλυθεί.

Τα δικά μας συμπεράσματα σχετικά με το κλίμα –βασισμένα στην ίδια υποκείμενη βιβλιογραφία – είναι πολύ λιγότερο απαισιόδοξα. Λόγω του αυξανόμενου πλούτου και της

προόδου της τεχνολογίας, η ανθρωπότητα είναι σε μεγάλο βαθμό απρόσβλητη από την κλιματική αλλαγή και μπορεί εύκολα να την αντιμετωπίσει. Η υπερθέρμανση του πλανήτη είναι πολύ λιγότερο επικίνδυνη για την ανθρωπότητα από ό,τι μας λέει το IPCC.

Η έκθεση μπορεί να μεταφορτωθεί εδώ.

**ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ CLINTEL**

Το ίδρυμα Climate Intelligence (Clintel, Κλιματική Ευφυία) ιδρύθηκε το 2019 από τον ομότιμο καθηγητή γεωφυσικής Guus Berkhout και τον δημοσιογράφο επιστημονικών θεμάτων Marcel Crok. Ο κύριος στόχος του Clintel είναι η δημιουργία γνώσης και κατανόησης των αιτίων και των επιπτώσεων της κλιματικής αλλαγής, καθώς και των επιπτώσεων της κλιματικής πολιτικής. Το Clintel δημοσίευσε την Παγκόσμια Κλιματική Διακήρυξη, η οποία έχει πλέον υπογραφεί από περισσότερους από 1500 επιστήμονες και εμπειρογνώμονες. Το κεντρικό της μήνυμα είναι «δεν υπάρχει κλιματική κρίση».

**Σημείωση, όχι για δημοσίευση:**

Για περισσότερες πληροφορίες, επικοινωνήστε με τον Marcel Crok, διευθυντή του Clintel.
Email: marcel.crok@clintel.org,
Ιστοσελίδες: https://clintel.org και https://clintel.nl
Τηλέφωνο: +31 6 16 236 275